

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 lipca 2011 r.

w sprawie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) ratownika górskim – rozumie się przez to osobę spełniającą wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.) dla lekarza systemu, pielęgniarzki systemu, ratownika medycznego lub ratownika oraz posiadającą uprawnienia ratownicze lub instruktorskie w zakresie ratownictwa górskiego oraz specjalistyczną wiedzę z zakresu technik ratownictwa górskiego i topografii obszaru, na którym działa dany podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego, zatrudnioną lub pełniącą służbę w tym podmiocie lub będącą członkiem tego podmiotu;"

2) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

"10) ratownika narciarskim – rozumie się przez to osobę spełniającą wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym dla lekarza systemu, pielęgniarzki systemu, ratownika medycznego lub ratownika lub posiadającą ważne zaświadczenie o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, oraz ukończyła szkolenie w zakresie transportu osób potrzebujących pomocy na zorganizowanych terenach narciarskich, organizowane przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego;"

- 3) w art. 2 w pkt 11 po wyrazach "przez to" dodaje się wyrazy "nagle zdarzenie lub zachorowanie, którego następstwem jest";
- 4) w art. 2 pkt 11 oznacza się jako pkt 13 oraz dotychczasowy pkt 13 oznacza się jako pkt 11;
- 5) w art. 2 w pkt 12 po wyrazie "narciarski" dodaje się wyrazy ", oraz wykonującą na tym terenie lub z wykorzystaniem tych urządzeń działalność gospodarczą";
- 6) w art. 3 w ust. 1 wyrazy "zorganizowaną działalność" zastępuje się wyrazami "działalność gospodarczą";
- 7) w art. 3 w ust. 2 skreśla się pkt 3 i 4;
- 8) w art. 4 w pkt 4 wyraz "użytkowania" zastępuje się wyrazami "korzystania ze";
- 9) w art. 6 w pkt 1 po wyrazie "wypadku" dodaje się wyrazy "lub innym zdarzeniu";
- 10) w art. 6 w pkt 4 po wyrazach "ewakuacji osób" dodaje się wyrazy "przebywających w górach" oraz skreśla się wyrazy "osób przebywających w górach";
- 11) w art. 6 w pkt 5 po wyrazie "przekazania" dodaje się wyrazy "osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych,";
- 12) w art. 7 w ust. 3 w pkt 4 po wyrazie "lub" dodaje się wyraz "innego";
- 13) w art. 7 w ust. 3 w pkt 7 oraz w art. 36 w ust. 2 w pkt 7 wyraz "ratowanego" zastępuje się wyrazami "osoby, o której mowa w pkt 1,";
- 14) w art. 7 w ust. 5 w pkt 1 oraz w art. 36 w ust. 4 w pkt 1 wyraz "poszkodowanemu" zastępuje się wyrazami "osobie, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych";

- 15) w art. 7 w ust. 5 w pkt 2 po wyrazie "sądom" dodaje się wyrazy ", dyrektorowi parku narodowego";
- 16) w art. 8:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy ", a w czasie prowadzenia działań ratowniczych mogą żądać pomocy od" zastępuje się wyrazem "z",
  - b) w pkt 1 wyraz "organów" zastępuje się wyrazem "organami",
  - c) w pkt 2 wyrazy "innych jednostek współpracujących" zastępuje się wyrazami "innymi jednostkami współpracującymi",
  - d) w pkt 3 wyrazy "jednostek podległych lub nadzorowanych" zastępuje się wyrazami "jednostkami podległymi lub nadzorowanymi",
  - e) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
"4) Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe, dyrekcjami parków narodowych lub krajobrazowych.";
- 17) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 9. 1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego z chwilą stwierdzenia zagrożeń nadzwyczajnych, które mają istotny wpływ na bezpieczeństwo osób w górach lub na zorganizowanych terenach narciarskich, mogą wydawać zalecenia:
- 1) zarządzającemu zorganizowanym terenem narciarskim oraz podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 1, w sprawie usunięcia stwierdzonych zagrożeń w zakresie bezpieczeństwa osób lub wstrzymania eksploatacji obiektu i urządzenia, lub zamknięcia terenu dla ruchu osób do czasu ustąpienia lub usunięcia tych zagrożeń;
  - 2) osobom uprawiającym sport, rekreację lub turystykę w górach lub na zorganizowanych terenach narciarskich.
2. Zalecenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydane w formie ustnej, powinno zostać potwierdzone na piśmie i zawierać określenie rodzaju zagrożenia nadzwyczajnego, nazwę podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego oraz imię i nazwisko osoby wydającej zalecenie.";

- 18) w art. 10 skreśla się ust. 4;
- 19) w art. 11 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
"2. W przypadku gdy wykonywane przez ratownika górskiego lub ratownika narciarskiego działania ratownicze polegają na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podjęciu medycznych czynności ratunkowych, może on poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.";
- 20) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:
"Art. 11a. Ratownik górski i ratownik narciarski, posiadający uprawnienia ratownika medycznego, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przy wykonywaniu działań ratowniczych mogą wykonywać medyczne czynności ratunkowe w zakresie określonym na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy.";
- 21) w art. 14 w ust. 1 po wyrazie "Opracowywanie" dodaje się wyrazy "i ogłaszanie";
- 22) w art. 14 w ust. 3 po wyrazie "krajobrazowych" dodaje się wyrazy ", a także organów jednostek samorządu terytorialnego" oraz wyrazy "tablicach informacyjnych" zastępuje się wyrazami "tablicy informacyjnej";
- 23) w art. 16:
a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
"1. Wykonywanie zadań z zakresu ratownictwa górskiego przez podmioty, uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego następuje na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654).
2. Zadania z zakresu ratownictwa górskiego dofinansowane są przez ministra

właściwego do spraw wewnętrznych w ramach dotacji celowych przyznawanych z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

3. Jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których wykonywane jest ratownictwo górskie, mogą udzielać dotacji celowych podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego na realizację zadań z zakresu ratownictwa górskiego.",

b) skreśla się ust. 4,

c) w ust. 6:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"Dotacje, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być udzielane na:",

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) utrzymanie gotowości operacyjnej śmigłowca ratowniczego;"

d) skreśla się ust. 7–9,

e) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

"10. W przypadku odstąpienia od otwartego konkursu ofert, minister właściwy do spraw wewnętrznych lub organ jednostki samorządu terytorialnego ogłasza zasady postępowania w sprawach udzielania dotacji, o których mowa w ust. 5. Przepisy art. 14–18 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie stosuje się odpowiednio.";

24) skreśla się art. 17;

25) w art. 23:

a) w ust. 1 wyrazy "wyciągów taśmowych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.)" zastępuje się wyrazami "urządzeń transportu taśmowego przeznaczonych do transportu osób",

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy "w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym";

26) w art. 25 skreśla się ust. 3;

- 27) w art. 26:
- a) w ust. 3 po wyrazie "wysyłających" dodaje się wyraz "jednocześnie" oraz skreśla się wyraz "jednocześnie",
  - b) w ust. 4:
    - wyrazy "Dopuszczalne jest używanie" zastępuje się wyrazami "Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy używania",
    - po wyrazie "narciarskim" dodaje się wyrazy "na tym terenie",
    - wyrazy "pojazdów wyposażonych w ostrzegawczą sygnalizację świetlną w kolorze żółtym oraz sygnalizację dźwiękową" zastępuje się wyrazami "pojazdu wysyłającego jednocześnie sygnały świetlne w postaci żółtych świateł błyskowych i sygnały dźwiękowe";
- 28) w art. 36:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim może, w drodze umowy, o której mowa w art. 31 ust. 2, upoważnić podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego do prowadzenia rejestru wypadków na zorganizowanym terenie narciarskim.",
  - b) w ust. 4 wyrazy ", któremu powierzono prowadzenie" zastępuje się wyrazami "upoważniony do prowadzenia";
- 29) w art. 39 skreśla się ust. 2;
- 30) w art. 41 w ust. 3 i 4 po wyrazie "protokół" dodaje się wyraz "kontrolni";
- 31) w art. 43 po użytym dwukrotnie wyrazie "protokołu" dodaje się wyraz "kontrolni" oraz po wyrazie "protokole" dodaje się wyraz "kontrolni";
- 32) w art. 46 skreśla się pkt 1 i 4;
- 33) w art. 46 w pkt 3:
- a) w zdaniu wstępnym po wyrazach "pkt 10d" dodaje się wyrazy "i 10e",
  - b) dodaje się pkt 10e w brzmieniu:

"10e) Służby Parku Narodowego;"

34) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

"Art. 46a. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654) art. 11c otrzymuje brzmienie:

"Art. 11c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w przypadkach dotyczących zadań z zakresu ochrony ludności i ratownictwa, może zlecać podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia ... o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr ..., poz. ...), podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), jednostkom ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353), oraz Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepisy art. 43, art. 47 oraz art. 151 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio."";

35) w art. 47 w pkt 1, ust. 9 otrzymuje brzmienie:

"9. Opłaty, o których mowa w ust. 3, są dochodami budżetu państwa albo przychodami instytucji gospodarki budżetowej, o ile instytucja ta zostanie utworzona zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), i są przeznaczone na tworzenie i utrzymanie infrastruktury turystycznej i edukacyjnej parku narodowego oraz na ochronę przyrody. Opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego, w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał, przeznacza się na dofinansowanie działalności ratowniczej podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego, działających na terenie

danego parku narodowego.";

36) w art. 47 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) w art. 15 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

"6. Organizowanie i prowadzenie szkoleń ratowników górskich i psów ratowniczych, w tym psów lawinowych, na obszarze parku narodowego poza terenami udostępnionymi na podstawie art. 12 ust. 2, przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego na danym obszarze, wymaga uzgodnienia z dyrektorem parku narodowego.";

37) art. 49 otrzymuje brzmienie:

"Art. 49. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 i Nr 151, poz. 1014) uchyla się art. 39 i art. 40.";

38) w art. 50 skreśla się wyraz "górski";

39) skreśla się art. 53;

40) w art. 54 wyrazy "art. 48 i art. 49, które wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2012 r." zastępuje się wyrazami "art. 16, który wchodzi w życie 1 stycznia 2013 r.".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich i uchwalił do niej 40 poprawek. Poprawki Senatu porządkują, korygują i uzupełniają regulacje uchwalone przez Sejm.

Przyjmując **poprawki nr 1 i 2** Senat uznał za zasadne skorelowanie definicji pojęcia "ratownik górski" i "ratownik narciarski" z przepisami ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Poprawka nr 1 wskazuje ponadto, że ratownik górski musi posiadać uprawnienia ratownicze lub instruktorskie w zakresie ratownictwa górskiego oraz uwzględnia, iż podmiotem uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego będzie mógł być inny podmiot niż stowarzyszenie lub spółdzielnia. Poprawka nr 2 zakłada dodatkowo, iż ratownikiem narciarskim będzie mogła być również osoba posiadająca ważne zaświadczenie o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy.

Poprawka nr 3 uściśla definicję pojęcia "wypadek" wskazując, analogicznie jak w ustawie o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, iż jest to nagłe zdarzenie, którego następstwem jest naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia.

Poprawka nr 4 zmierza do tego, aby w słowniczku w pierwszej kolejności zostało zdefiniowane pojęcie "zorganizowany teren narciarski", a następnie pojęcie "zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim". Odpowiednie przeredagowanie kolejności pojęć wyjaśnianych w "słowniczku" do ustawy ma na celu poprawienie czytelności przepisów (kolejne definiowane pojęcie wynikałoby z zdefiniowanego wyżej) i jednocześnie – wobec nieprzyjęcia przez ustawodawcę alfabetycznej kolejności wprowadzanych definicji – nie zaburzy dotychczasowego układu "słowniczka".

Poprawka nr 5 uściśla definicję pojęcia "zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim" wskazując, iż podmiot taki musi prowadzić działalność gospodarczą. Przyjmując poprawkę Senat kierował się zapewnieniem zupełności (kompletności) definicji. Istotą zarządzania zorganizowanym terenem narciarskim (zgodnie z art. 36 ust. 6 rozpatrywanej ustawy) jest bowiem jest nie tylko posiadanie tytułu prawnego do terenu narciarskiego lub urządzeń transportu linowego lub taśmowego, ale także prowadzenie na tym terenie lub z wykorzystaniem tych urządzeń działalności gospodarczej.

Przyjmując **poprawkę nr 6** Senat kierował się potrzebą ujednoczenia przepisów (wobec brzmienia art. 36 ust. 6 rozpatrywanej ustawy) i usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, związanych z pojęciem "zorganizowanej działalności".

Uchwalając **poprawki nr 7 i 21** Senat uznał za zasadne zmodyfikowanie katalogu zadań przypisanych podmiotom obowiązującym do zapewnienia warunków bezpieczeństwa osobom przebywającym w górach oraz przyjął zasadę, iż za ogłoszenie komunikatu lawinowego w pierwszej kolejności odpowiedzialny będzie podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego. Przyjmując tę poprawkę kierowano się opinią Ministerstwa Środowiska.

Poprawka nr 8 ma charakter redakcyjny. Przyjmując poprawkę Senat wziął pod uwagę, że w języku prawnym użytkowanie to jedno z ograniczonych praw rzeczowych.

Poprawki nr 9 i 12 korelują katalog działań ratowniczych i informacji gromadzonych w rejestrze działań ratowniczych. Jednym z działań ratowniczych jest przyjęcie zgłoszenia o wypadku. Jednocześnie w rejestrze działań ratowniczych zamieszcza się informację o miejscu wypadku lub zdarzenia. Stąd potrzeba stosownej korekty przepisów.

Poprawka nr 10 ma charakter redakcyjny, poprawia czytelność przepisu.

Przyjmując **poprawki nr 11, 13 i 14** Senat kierował się potrzebą ujednoczenia terminologii ustawy oraz zapewnienia właściwej korelacji przepisów. W szczególności Senat zauważa, że poprawiane przepisy stanowiąc o osobie, której udzielono pomocy określają ją różnymi nazwami. W ustawie mówi się o osobie, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych, albo o ratowanym, albo o poszkodowanym. Z §10 Zasad techniki prawodawczej wynika nakaz zachowania konsekwencji terminologicznej oznaczający, iż do oznaczania jednakowych pojęć należy używać jednakowych określeń. W związku z tym, w opinii Senatu, należy ujednoczyć terminologię w tym zakresie, zwracając uwagę, iż określenie "poszkodowany" ma na gruncie systemu prawnego określone znaczenie wynikające z ustawy – Kodeks cywilny i w związku z tym posługiwanie się tym określeniem w innym niż kodeksowe znaczeniu należy uznać za niewłaściwe.

Uchwalając **poprawkę nr 15** Senat uznał za uzasadnione rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji z rejestru działań ratowniczych o dyrektora parku narodowego. Podmiotem uprawnionym w myśl tej poprawki będzie dyrektor parku narodowego. Analogiczną poprawkę Senat uchwalił do ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Przyjmując **poprawkę nr 16** Senat stanął na stanowisku, że współpraca podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego z innymi podmiotami, wymienionymi w ustawie, nie może zakładać żądania udzielenia pomocy w czasie prowadzenia działań

ratowniczych. Pomoc ze strony podmiotów wymienionych w przepisie jest czymś oczywistym i należy do ustawowych bądź statutowych zadań tych podmiotów.

Uchwalając **poprawkę nr 17** Senat uznał za celowe uporządkowanie przepisu formułującego katalog uprawnień podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego przysługujących im z chwilą stwierdzenia zagrożeń nadzwyczajnych i sposób korzystania z tych uprawnień. W opinii Senatu, określając katalog działań, które mogą być podjęte przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego niepotrzebnie wskazano, iż za podmiot ten działa przedstawiciel. Oczywistym jest, że podmiot "zbiorowy" nie będzie działał osobiście, a w jego imieniu będzie działała upoważniona osoba i w związku z tym niecelowym jest o tym adresatom przypominać. Jednocześnie Senat stoi na stanowisku, że przepis art. 9 ust. 1 pkt 1 stanowić powinien nie o wniosku, a o zaleceniu. Złożenie wniosku wiąże się bowiem z procedurą jego rozpatrzenia, a w tym przypadku procedury takiej nie określono (por. art. 5 rozpatrywanej ustawy). Ponadto, w przypadku pozostawienia wskazanej procedury pojawiałoby się pytanie co będzie w przypadku, jeżeli wniosek zostanie rozpatrzony negatywnie? Poprawka, uzupełnia także art. 9 ust. 2 o wskazanie, iż w pisemnym potwierdzeniu zalecenia podana powinna być nazwa podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego.

Uchwalając **poprawkę nr 18** Senat kierował się § 11 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych. Zakwestionowany przepis stanowi, iż wynagrodzenie wypłaca pracodawca. Nie ma więc żadnej nowości normatywnej. Oczywiście jest bowiem, iż wypłata wynagrodzenia jest obowiązkiem pracodawcy. Przepis należy potraktować jako informację i w związku z tym powinien być on skreślony.

Poprawka nr 19 zakłada, że przypadku gdy wykonywane przez ratownika górskiego lub ratownika narciarskiego działania ratownicze polegają na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podjęciu medycznych czynności ratunkowych może on poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Przyjmując poprawkę Senat kierował się stosownym brzmieniem art. 5 ust. 2 ustawy o ratownictwie górskim. Konsekwencją poprawki nr 19 jest **poprawka nr 20**. Przyjmując tę ostatnią poprawkę Senat rozwiewa wątpliwości, czy

ratownik górski i ratownik narciarski w ogóle mogą wykonywać medyczne czynności ratunkowe.

Przyjmując **poprawkę nr 22** Senat zmierza do tego, aby treść komunikatu lawinowego, w celu przekazania go do publicznej wiadomości, udostępniana była również organom jednostek samorządu terytorialnego.

Poprawki nr 23 i 35 zmieniają zasady finansowania podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego. W opinii Senatu zasadnym jest, aby wykonywanie zadań z zakresu ratownictwa górskiego przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego następowało na wspierania wykonywania zadań publicznych, a nie na podstawie powierzania tych zadań. Zgodnie z art. 5 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zlecenie realizacji zadań publicznych organizacjom pozarządowym może przybrać postać powierzenia wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na finansowanie ich realizacji, lub wspierania wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na dofinansowanie ich realizacji. Zdaniem Senatu nie ma podstaw ani uzasadnienia różnicowanie zasad finansowania ratownictwa górskiego i ratownictwa wodnego (ustawa o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych przewiduje dofinansowanie). Trudno uznać za racjonalne traktowanie przez ustawodawcę podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego w sposób uprzywilejowany. Przyjmując te poprawki Senat kierował się również możliwościami budżetu państwa oraz interesem parków narodowych.

Przyjmując **poprawkę nr 24** Senat uznał za celowe wyeliminowanie z ustawy przepisów dotyczących sprawozdań rocznych zawierających rozliczenie rzeczowo-finansowe zadań finansowanych z dotacji oraz określających skutki wykorzystania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem i nieprzedstawienia sprawozdania. Zdaniem Senatu w odniesieniu do tych kwestii zastosowanie powinny znaleźć zasady ogólne.

Poprawka nr 25 ujednolica terminologię ustawy i eliminuje błędne odesłania. Przepis art. 23 w ust. 1, mówiąc o urządzeniach transportu linowego osób o niskim prowadzeniu liny oraz wyciągach taśmowych, odsyła do ich definicji zawartych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy o dozorcze technicznym. Po przeprowadzeniu analizy wszystkich rozporządzeń wydanych na podstawie wskazanego upoważnienia należy stwierdzić, iż prawodawca nie sformułował w tych aktach rzeczonych definicji. W związku z tym sformułowane odesłanie należy uznać za niewłaściwe. Jeżeli pojęcia w odniesieniu, do których nastąpiło odesłanie są powszechnie przez adresatów rozumiane, a jednocześnie nie

ma ryzyka ich niejednolitej wykładni, można w ogóle zrezygnować ze sformułowanego odesłania (oczywiście w takim przypadku jest, że należy przyjmować podstawowe i powszechne znaczenie danego określenia). Ponadto w innych przepisach rozpatrywanej ustawy (art. 2 pkt 5, 6, 12, 13, art. 12, art. 13, art. 25 ust. 1 i 2 oraz art. 26 ust. 4) mówi się nie o wyciągach taśmowych, ale o urządzeniach transportu taśmowego przeznaczonych do transportu osób (bez odsyłania do przepisów o dozorze technicznym). Analogiczne zastrzeżenia Senatu budzi odesłanie, które sformułowano w art. 23 ust. 2. W tym przepisie wprowadzie nie odsyła się do rozporządzenia, ale ustawy o dozorze technicznym, niemniej w samej ustawie również brak jest definicji, do której się odsyła.

Poprawka nr 26 skreśla normatywnie zbędną jednostkę redakcyjną. Przepis art. 25 ust. 3 jest powtórzeniem art. 25 ust. 1 pkt. 1. Skoro ustawodawca nakazuje oznaczenie na zorganizowanym terenie narciarskim wszelkich przeszkód, to tym samym zakazuje, aby na takim terenie znajdowały się przeszkody nieoznaczone. Zgodnie z art. 2 pkt 5, 6 i 13 rozpatrywanej ustawy zorganizowanym terenem narciarskim jest również narciarska trasa zjazdowa i narciostada.

Przyjmując **poprawkę nr 27** Senat jednoznacznie przesądził, że pojazd zarządzającego terenem narciarskim ma używać sygnałów świetlnych i dźwiękowych, a nie tylko być wyposażony w urządzenia emitujące takie sygnały.

Poprawka nr 28 doprecyzowuje zasady upoważniania podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego do prowadzenia rejestru wypadków na zorganizowanym terenie narciarskim. Z przepisu art. 7 ust. 2 pkt 6 wynika, że rejestr wypadków na zorganizowanym terenie narciarskim może prowadzić również, na podstawie stosownego upoważnienia, podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego. Z art. 36, podstawowego z punktu widzenia prowadzenia rejestru, nie wynika możliwość udzielenia takiego upoważnienia oraz tryb upoważniania. Dodatkowo istnieje różnica terminologiczna pomiędzy art. 7 ust. 2 pkt 6, który stanowi o upoważnieniu do prowadzenia rejestru, a art. 36 ust. 4, który mówi o powierzeniu prowadzenia rejestru. Mając na względzie zupełność art. 36 oraz konieczność zapewnienia spójności terminologicznej Senat przesądził, że stosowne upoważnienie będzie wynikało z umowy, o której mowa w art. 31 ust. 2, rozpatrywanej ustawy.

Poprawka nr 29 eliminuje przepis niemający wartości normatywnej. W opinii Senatu oczywistym jest bowiem, że pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest obowiązany realizując zadania stosować się do wszystkich

przepisów powszechnie (i wewnątrz) obowiązujących, których jest adresatem. Ponadto odesłanie sformułowane w przepisie jest niezgodne z § 156 Zasad techniki prawodawczej, który określa m.in. zasady formułowania odesłań zewnętrznych w akcie normatywnym. Analizowany przepis może być również uznany za sprzeczny z § 4 ust. 4 Zasad techniki prawodawczej (w ustawie nie można zamieszczać przepisów nakazujących stosowanie innych aktów normatywnych).

Poprawki nr 30 i 31 mają na celu ujednoczenie terminologii ustawy.

Przyjmując **poprawkę nr 32** Senat uznał za bezzasadne uznanie pojazdu samochodowego używanego przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego za pojazd używany do celów specjalnych. Przyjmując tę poprawkę kierowano się opinią Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Celowym jest natomiast, w opinii Senatu, rozszerzenie katalogu pojazdów uprzywilejowanych - o pojazdy Służby Parku Narodowego, czemu dał wyraz w **poprawce nr 33**.

Poprawka nr 34 zakłada konieczność odpowiedniej modyfikacji art. 11c ustawy o działalności pożytku i o wolontariacie. Przepis art. 16 ust. 1 zdanie drugie rozpatrywanej ustawy odsyła się do art. 11c ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, który z kolei odsyła do art. 40 ustawy o sporcie. Mocą rozpatrywanej ustawy (oraz – o ile nie zostanie przyjęte poprawki Senatu – ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych) przepis art. 40 ustawy o sporcie zostanie wyeliminowany z systemu, a tym samym odesłanie do niego w art. 11c ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie będzie bezprzedmiotowe. Senat zwraca uwagę, że termin wejścia w życie wprowadzanego poprawką przepisu powinien być skorelowany z datą ekspirowania z systemu prawnego art. 40 ustawy o sporcie.

Przyjmując **poprawkę nr 36** Senat uznał za zasadne, aby organizowanie i prowadzenie szkoleń ratowników górskich i psów ratowniczych, w tym psów lawinowych, na obszarze parku narodowego poza terenami udostępnionymi, wymagało uzgodnienia z dyrektorem parku narodowego.

Poprawki nr 37 i 40 zmierzają do wyeliminowania z ustawy o sporcie wszystkich przepisów dotyczących ratownictwa górskiego i ratownictwa wodnego w jednym dniu oraz wydłużają do 1 stycznia 2013 r. *vacatio legis* przepisów dotyczących finansowania ratownictwa górskiego. Poprawki te są skorelowane z odpowiednimi poprawkami do ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (poprawki nr 55, 56 i 59; zob. też uzasadnienie Senatu do tych poprawek). Wydłużając *vacatio legis* przepisów dotyczących

finansowania uznano, iż brak jest uzasadnienia faktu różnicowania terminów wejścia w życie nowych zasad finansowania w odniesieniu do ratownictwa górskiego i ratownictwa wodnego.

Poprawka nr 38 ma charakter redakcyjny. Ponieważ ustawa o Państwowym Ratownictwie Medycznym nie stanowi o ratownikach górskich, ale o ratownikach, w przepisie art. 50 wyrazy "ratownik górski" należy zastąpić wyrazem "ratownik". W przeciwnym razie przepis przejściowy będzie wprowadzał adresata w błąd, sugerując mu, iż znajdzie on definicję pojęcia "ratownik górski" w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Ponadto przepis przejściowy dotyczący ratowników górskich zawarty jest w art. 51.

Poprawka nr 39 usuwa bezprzedmiotowy przepis przejściowy. Senat zauważa, że dotychczasowe rozporządzenie wydane na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy – Prawo o ruchu drogowym na skutek nowelizacji delegacji ustawowej i upływu terminów wskazanych w przepisach przejściowych utraciło moc obowiązującą.